

o.a.Sygn. akt I C 1668/18

WYROK

I. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant - Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2019 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Subfundusz KI 1 w W.

przeciwko A. R. (poprzednio C.)

o zapłatę

orzeka

I. powództwo oddala;

II. zasądza od powoda (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Subfundusz KI 1 w W. na rzecz pozwanego A. R. (poprzednio C.) kwotę 917 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

III.Sygn. akt I C 1668/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Subfundusz K1 z siedzibą w W., reprezentowany przez radcę prawnego K. P., w pozwie złożonym w dniu 31 sierpnia 2017 r. wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego A. C. (obecnie R.) kwoty 1731,41 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 31 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wnosił o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany zawarł w dniu 10 sierpnia 2013 r. z (...) S.A. umowę usług telekomunikacyjnych na podstawie której za dostarczone usługi telekomunikacyjne pozwany zobowiązał się do płacenia należności zgodnie z fakturami wystawianymi przez operatora. Na dochodzoną pozwem kwotę wchodzi kwoty:

- 39,90 za pakiet rodzinny z terminem płatności 10 marca 2014 r.,
- 39,90 za pakiet rodzinny z terminem płatności 10 maja 2014 r.,
- 39,90 za pakiet rodzinny z terminem płatności 10 kwietnia 2014 r.,
- nota obciążeniowa na kwotę 1010,42 zł z terminem wymagalności 31 grudnia 2014 r.

- nota obciążeniowa na kwotę 340 zł z terminem płatności 3 lipca 2016 r.

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 3 marca 2017 r. zawartej pomiędzy (...) S.A. powód wszedł w prawa dotychczasowego wierzyciela.

Od kwot należności głównej wynikających z nieopłaconych faktur powód naliczył odsetki od dnia następnego po dniu wymagalności płatności każdej należności. Wobec nie zapłacenia należności powód skierował sprawę do Sądu.

Do pozwu powód dołączył: kserokopie KRS i umowy cesji, jednakże nie zawierającej wykazu nabytych wierzytelności, w tym również dowodu nabycia wierzytelności pozwanego (pозew z załącznikami k. 2-45 akt).

W dniu 25 września 2017 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Ciechanowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Subfundusz K1 z siedzibą w W. kwotę 1731,41 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 647 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (nakaz k. 48 akt).

W ustawowym terminie pozwany złożył sprzeciw od nakazu. Pozwany A. R. (poprzednio C.), reprezentowany przez radcę prawnego M. P., w dniu 18 września 2018 r. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym kwestionował zasadności roszczenia. Pozwany zakwestionował istnienie zobowiązania będącego przedmiotem cesji. Pozwany podniósł niewykazania istnienia wierzytelności opisanej w pozwie zarówno co do zasady jak i wysokości, braku legitymacji materialnej czynnej powoda i przedawnienia roszczenia. W konsekwencji pozwany wnosił o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany podniósł, że powód nie złożył umowy z dnia 10 sierpnia 2013 r., z której wywodził obowiązek pozwanego zapłaty należności. Samo złożenie not obciążeniowych bez dokumentu stanowiącego źródła z którego wypływa obowiązek zapłaty powoduje, że nie można stwierdzić, czy z tytułu umowy istnieje w ogóle wobec pozwanego jakiegokolwiek zobowiązanie. Tym samym brak jest możliwości weryfikacji opisanych w pozwie należności co do ich wysokości. Wobec braku umowy nie można ustalić czy i jeśli tak, to kiedy doszło do rozwiązania umowy, co daje możliwość uznania, że być może doszło do przedawnienia roszczenia (sprzeciw k. 78-84 akt).

Odpowiadając na podniesione w sprzeciwie zarzuty pełnomocnik powoda doręczył regulamin świadczenia usług, jednakże nie złożył umowy łączącej pozwanego z pierwotnym wierzycielem ani dokumentów świadczących o nabyciu przez (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Subfundusz K1 z siedzibą w W. wierzytelności wymagalnej w stosunku do pozwanego (pismo z załącznikiem k. 89-95 akt).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Subfundusz K1 z siedzibą w W. wskazał, że pozwany A. C. (obecnie R.) zawarł w dniu 10 sierpnia 2013 r. z (...) S.A. umowę usług telekomunikacyjnych na podstawie której za dostarczone usługi telekomunikacyjne pozwany zobowiązał się do płacenia należności zgodnie z fakturami wystawianymi przez operatora. Na dochodzoną pozwem kwotę wchodzi kwoty:

- 39,90 za pakiet rodzinny z terminem płatności 10 marca 2014 r.,

- 39,90 za pakiet rodzinny z terminem płatności 10 maja 2014 r.,

- 39,90 za pakiet rodzinny z terminem płatności 10 kwietnia 2014 r.,

- nota obciążeniowa na kwotę 1010,42 zł z terminem wymagalności 31 grudnia 2014 r.

- nota obciążeniowa na kwotę 340 zł z terminem płatności 3 lipca 2016 r.

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 3 marca 2017 r. zawartej pomiędzy (...) S.A. powód wszedł w prawa dotychczasowego wierzyciela.

Do pozwu powód nie dołączył umowy łączącej pozwanego z (...) S.A. ani nie przedstawił dowodu na to, że umowa cesji, jaką powód zawarł z Cyfrowym P. dotyczyła niewywiązania się przez pozwanego z umowy łączącej go z poprzednim wierzycielem. Do pozwu zostały dołączone jedynie regulamin świadczenia usług przez (...) S.A. oraz kserokopia umowy cesji, jednakże nie zawierającej załącznika z którego wynikałoby, iż cesja obejmuje również wierzytelność powoda (dowód: kserokopia umowy cesji k. 17-27 akt, kserokopia regulaminu k. 91-94 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dołączone kserokopie dokumentów.

Prawdziwość złożonych dokumentów nie była przez pozwanego kwestionowana, ani nie budzi wątpliwości i dlatego Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. Jednakże przedłożone dokumenty nie są wystarczające do stwierdzenia istnienia długu i przejścia wierzytelności na powoda. Powód zobowiązany do udowodnienia roszczenia, pomimo upłynięcia określonego terminu, nie złożył innych dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powód nie wykazał w sposób dostateczny istnienia zobowiązania pozwanego oraz przejścia uprawnień na (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Subfundusz K1 z siedzibą w W..

Z wyłączeniem stosunków z konsumentami, wyciąg, podpisany przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzony pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym ma moc dokumentu urzędowego (art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, Dz. U. 146, poz. 1546 z późn. zm.,).

Niniejsza sprawa dotyczy stosunków z konsumentami. Tym samym przedłożony wyciąg, z uwagi na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 11 lipca 2011 r. (syng. akt P 1/10) oraz stanowisko Sądu Najwyższego zawartego w uzasadnieniu uchwały z 7 października 2009 r. (sygn. akt III CZP 65/09) nie korzysta z mocy dowodowej dokumentu urzędowego oraz wpis do ksiąg funduszu nie rodzi domniemania istnienia wierzytelności.

Oznacza to, że samo dokonanie zapisu w księgach funduszu o istnieniu wierzytelności nie wiąże się z domniemaniem prawnym, iż wierzytelność ta istnieje, brak bowiem jakiegokolwiek sposobu kontroli prawidłowości podstaw dokonywanych wpisów, poza ich prawidłowością formalną. Organy funduszu nie mają wystarczających kompetencji do zbadania, czy nabywana wierzytelność faktycznie istnieje. Należy pamiętać, że fundusze mogą nabywać wierzytelności od różnych podmiotów, a nie tylko od banków krajowych, których pozycja w zakresie wiarygodności wystawianych dokumentów jest wyższa. Nadmierne rozszerzenie domniemania wynikającego z art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz.U. Nr 146, poz. 1546 ze zm.), prowadziłoby do pogorszenia sytuacji dłużników (lub domniemanych dłużników) względem funduszy. Regulacja przewidziana w art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz.U. Nr 146, poz. 1546 ze zm.), stanowi wyjątek od zasady swobodnej oceny dowodów i podlega ścisłej wykładani. O ile należy przyjąć, że wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu potwierdza fakt dokonania cesji (nabycia wierzytelności), o tyle do wykazania skuteczności tego nabycia w świetle prawa cywilnego lub szerzej - do wykazania istnienia wierzytelności w razie zaprzeczenia przez pozwanego jej istnieniu, konieczne jest przedstawienie przez fundusz odpowiednich dowodów.

Należy zważyć, iż zgodnie z zasadami obowiązującymi w procedurze cywilnej ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c., art. 3 k.p.c., art. 6 k.c.). Art. 6 k.c. określa reguły dowodzenia, to jest przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Przy czym Sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów

wywodzi skutki prawne (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., sygn. akt I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7 poz. 76). W myśl zatem ogólnych zasad na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności uzasadniających jego roszczenie, a mianowicie faktu, iż pozwany jest stroną umowy usługi telekomunikacyjnej, a dochodzona pozwem należność została wyliczona zgodnie z warunkami umowy. Skoro pozwany A. C. (obecnie R.) zaprzeczył aby istniała umowa, na mocy której był on zobowiązany do spełnienia świadczenia, na powodzie ciążył obowiązek wykazania istnienia zobowiązania.

Zgodnie z art. 242 k.p.c. jeżeli postępowanie dowodowe napotyka przeszkody o nieokreślonym czasie trwania, sąd może oznaczyć termin, po którego upływie dowód może być przeprowadzony tylko wówczas, gdy nie spowoduje to zwłoki w postępowaniu.

Sąd zobowiązał pełnomocnika powoda do przedłożenia dokumentów, z których będzie wynikała zasadność roszczenia. Pomimo upłynięcia określonego terminu, do chwili wydania wyroku w sprawie powód nie złożył dokumentów. W tej sytuacji powództwo jako nieudowodnione podlegało oddaleniu.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powód przegrał proces, stąd winien ponieść jego koszty, w tym ma obowiązek zwrotu kosztów poniesionych przez pozwanego opłaty pełnomocnika w kwocie 900 zł ustalonych na podstawie §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 265) i 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

Zarządzenie: (...)